

„Pavol v Efeze...“

Suspírium: „Pán, Hospodin, mi otvoril ucho a ja som sa nebúril, späť som neustúpil.“ (Iz 50,5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 208: „Vo sviatky svätodušné...“

Pozdrav: „Či sú medzi ničotnými modlami národov také, ktoré dávajú dážď? Alebo dajú nebesia pršky? Či nie si to ty, Hospodin, Bože náš? V teba dúfame, lebo ty si utvoril toto všetko.“ (Jer 14,22) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste apoštola Pavla Efezanom v 2. kapitole v ôsmom a deviatom verši takto:

„Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval.“ (Ef 2,8-9) **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 444: „Duchu Svätý, Tvoja Božia moc...“

Pozdrav: Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (Ef 1,2) Amen.

Lekcia: Skutky apoštolov 19. kapitola 1-11. veršov: *„Práve vtedy, keď bol Apollo v Korinte, Pavol prešiel hornatým vnútrozemím a prišiel do Efezu, kde našiel niekoľkých učeníkov. Spýtal sa ich: „Keď ste uverili, prijali ste Ducha Svätého?“ Odpovedali mu: „Ani sme len nepočuli, že jestvuje Duch Svätý.“ Na to povedal: „Akým krstom ste teda boli pokrstení?“ Oni odpovedali: „Jánovým krstom.“ Pavol im povedal: „Ján krstil krstom pokánia a hovoril národu, aby verili v toho, ktorý prichádza po ňom, to znamená v Ježiša.“ Keď to počuli, dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša. Keď na nich Pavol položil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý a hovorili jazykmi i prorokovali. Bolo ich asi dvanásť. Pavol vošiel do synagógy, kde smelo hovoril; tri mesiace viedol s nimi rozhovory a presviedčal ich o Božom kráľovstve. Keď sa však niektorí zatvrdzovali, odmietali veriť a pred zástupom potupovali učenie, opustil ich, oddelil učeníkov a každý deň viedol rozhovory v Tyranovej škole. Toto trvalo dva roky, takže všetci, čo bývali v Ázii, Židia i Gréci, počuli Pánovo slovo. Boh konal skrze Pavla neobyčajné mocné činy.“*

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš, že sme Tvojím dedičstvom. Prosíme, príď medzi nás a buď s nami aj v tejto hodine. Pomôž nám, láskavý Otče náš, v našej službe, aby plameň a vietor Turíc zasiahol tam, kde sú pochybnosti, márnosti a bolesti. Povstaň, Boh mocný a silný, a vztýč medzi nami svoju zástavu, buď s nami v našich bojoch a obdaruj nás dôverou, aby sme sa nebáli. Vyznávame pred

Tebou, že našou silou nie je množstvo, veď len Ty si naša nádej jediná. Pane, prosíme Ťa, aby si nám teraz pomohol, daroval nám pokrok a pochopenie, aby o nás nikto nepovedal, že nemáme Boha. Daj, aby sme mohli bojovať za našu vieru pre Tvoje presväté meno, za vdovy a siroty, za našu skazenú krajinu, a v ňom za našu cirkev, ktorá trpí. Prosíme Ťa, ukáž svoju silu v nás, bojuj spolu s nami, pozdvihni nás Svojou pravicom, aby každý, kto to počuje Tvoje Slovo, obdivoval Tvoju lásku v nás, chválil Tvoju vernosť, žehnal Tvojmu menu a znenávidel vlastnú silu a ľudskú pomoc. Milostivý Bože náš, zachovaj naše domy, rodiny, aby medzi nami prebývalo Tvoje požehnanie a zachovaj i Tvoje vlastníctvo, cirkevné zhromaždenie žijúce v okolí Bratislavy, aby od Teba počulo o Duchu sily, lásky a rozvážnosti, a skrze Neho o Tvojom slávnom diele v Ježišovi Kristovi. Posväť tých, ktorí prichádzajú do Tvojho svätostánku, aby si ich budoval, upevňoval a zachoval vo Svojom mene. Pre Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, vypočuj našu modlitbu. Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 445: „Duchu Svätý, príd', naplň nás...“

Biblický text: List apoštola Pavla Efezanom 4. kapitola 30. verš:

„Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia.“

Toľko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Božie Slovo nás uvádza do prvopočiatku zrodenia prvých kresťanských zborov. Sme v Efeze, a práve sme čítali ako tam učeníci prežívali Turíce. Turíce v malom. Turíce v Efeze. Turíce v Bratislave. Tomu však predchádzala služba Apolla, ktorý bol „zbehlý v Písmach“ a učil v Efeze veľkým duchom a zanietným srdcom. Avšak on poznal iba Jánov krst. (viď. Sk 18,24-28) Nato prichádza do tohto mestečka Malej Ázie apoštol Pavol, a otvorene sa pýta: „Dostali ste Ducha Svätého?“ Je na mieste táto otázka v živote učeníkov v Efeze, ale aj v našom živote. Aký je rozdiel medzi Jánovým a Ježišovým krstom? Ten Jánov sa opiera o pokánie, vychádza z učenia Starého Zákona: „obrátiť sa k Pánovi“, a charakterizuje ju bezduchosť. Ponorený do vody, ponorený so svojimi hriechmi, vchádza človek od Jordánu, a zbavuje sa špiny, a následne je potrebné dodržiavať Zákon. Kresťanský život však neznamená zachovávať prikázania, normy

a pravidlá, to podľa nášho katechizmu je už dôsledkom spoznanej milosti v Ježišovi Kristovi. My sme zomreli hriechu pohľadom jedine na Ukrižovaného, Ktorý zomrel osobne za môj hriech, zomrel z lásky. Kresťan žije v radosť, že je milovaný, a ten, kto má radosť z toho, že je milovaný, vie milovať: *„láska blížnemu nerobí zle. Naplnením Zákona je teda láska.“ (R 13,10)* U apoštola Pavla je zjavné, že všetko sa deje skrze, prostredníctvom Krista, a v Kristovi. Apoštol Pavol preto jednoznačne poučí učeníkov, aký je rozdiel medzi Jánovým a Ježišovým krstom. Pokánie u Jána je skrze Krista sloboda a dar Svätého Ducha. Skrze Ducha Svätého zistíme, že sme doma, teda v spoločenstve Kristovom. Nadšenie učeníka znamená „dýchať v Bohu“, byť v Bohu, a to prostredníctvom Ducha Svätého. Byť v Ňom, to je Duch Svätý. Milovať znamená vstúpila do môjho života Božia láska. Ako ty si v Jeho srdci, On je v tvojom srdci. On je základom Tvojho jednania, myslenia a konania. Krst v Duchu Svätom, znamená prinášať ovocie, a nie vlastnými skutkami, ale skrze milosti. Ovocie Ducha Svätého: *„láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Proti takýmto veciam nie je zákon.“ (Ga 5,22-23)* K tomu sme stvorení. Inak upadáme do skutku tela, to nie je ovocie, ale skutky, ktoré sú pravým opakom všetkého, čo prezentuje Duch Svätý. Na to, učeníci sa dajú pokrstiť v mene Ježiša Krista. Veľmi pekne vidno, že títo učeníci neboli kresťania, ale Pavlovou službou sa stali Kristovými učeníkmi. Neverili v Pána Ježiša, ale pre zvestované slovo skrze apoštola Pavla uverili. Apoštol Pavol si všíma život týchto učeníkov, a potom prichádzajú jeho kontrolné otázky, a napokon prežívajú Turíce v plnosti Ducha Svätého. Znova dvanásť. Znova učeníci Ježiša Krista. Znova a navždy. Bez Ducha Svätého sa nič nerozvíja. Bez zostúpenia Ducha Svätého nič nepochopíme. Požehnania Turíc im patria, ale aj nám. Pokánie, viera v Ježišovi Kristovi, krst vodou, spoločenstvo Ducha Svätého. Skrze Ducha Svätého sú a sme údmi Kristovho tela. Apoštol Pavol vo svojej službe najprv upevnil vieru učeníkov, a napokon sa pustil do horlivej

evanjelizácie mesta. Najprv sa pýta, akou vierou a akým pričinením patríš k Ježišovi Kristovi? Otázky viery sú základné vieroučné otázky, na ktoré je potrebné odpovedať. Apoštol sa nepýta, kde sa schádzajú, kedy majú bohoslužby a biblické hodiny, ale in medias res sa ich vypytuje na ich vieru a krst. Ty si kresťan? Ty patríš k Ježišovi? Ty vieš, že Duch Svätý dáva porozumieť Slovu Božiemu, evanjeliu života, službe Ježiša Krista? Ako pochopíme Kristovo dielo? Ako sa pridružíme k Pánovi? Apoštol Pavol vedel o službe Apolla v Efeze, a práve preto sa vypytuje. Po upevnení viery učeníkov sa začína horlivá evanjelizácia. Evanjelizačné prvky služby apoštola Pavla vo veľkomeste sú nasledovné: Miestom evanjelizačných popoludní nie je zborová miestnosť, ale najprv synagóga, neskôr miesto, kde vyučuje pohan vlastných učeníkov: Tyranos. Martin Luther sa nezdráhal so svojimi učeníami vystupovať v krčme, tam spieval a hlásal evanjelium. Čo my? Vytvorené kresťanské vákuum nenapomáha k šíreniu evanjelia. Ďalej, tieto evanjelizačné večere neboli o citoch, pocitoch z Ježiša Krista. Apoštol Pavol argumentuje a chce každého presvedčiť podľa Písma o pravde Božej. Tri mesiace je medzi svojimi, Židmi, dva roky v pohanskom prostredí, a všetko vysvetľuje, podčiarkuje nie o vlastnej pravde, ale o Božom kráľovstve. Žiada si obrátenie vlastného národa, a napokon sa od nich dištancuje, keď vidí ich zatvrdnutosť. Vedie rozhovory, ktoré boli častokrát drvivé, poburujúce pre Židov, pre pohanov, ale všetko je pre ich osoh, aby prijali Krista, a dar Ducha Svätého, živú vieru v Ježišovi Kristovi. Lukáš vie o pracovnej morálke apoštola, keď doobedie strávil vlastným živobytím: zhotovoval látky na šiatre, ale čas horúčavy i zimy využil na to, aby zvestoval Božie kráľovstvo. Apoštol Pavol je rázny, čo sa týka evanjelia. Apoštol Pavol je rovný, čo sa týka evanjelia. Apoštol Pavol je agitátorom dobrej zvesti. So silou, s mocou a s presvedčením hlása evanjelium. Veď ide o životy vlastných a iných. Veril v pravde dobrej zvesti. Chcel, aby sa každý zamyslel nad vlastným životom. Argumentuje zo všetkých strán. Boh Duch Svätý je Duchom pravdy, Ktorý nie proti dôkazom, ale práve

skrze dôkazov vedie k viere Ježiša Krista. Apoštol seje semienka pravdy a vyzýva k tomu i vo viere upevnený cirkevný zbor. Vierou a Duchom Svätým skonsolidovaný cirkevný zbor musí hlásať evanjelium, nie zarmucovať Boha Ducha Svätého a báť sa. Apoštol Pavol sa nebál. Veľa ľudí v cirkevnom zbore sa bojí, ako keby dostal do daru Ducha bojzlivosti. Bojí sa realizácie všetkého. Nie je oslobodený od mienky sveta. Je zviazaný svojim okolím. Bojí sa a nežije plný život v Kristovi. Nepozná slobodu. Zdráha sa, keď sa objavia prekážky a strasti. Najväčším hriechom dnešného európskeho kresťanstva je ustarostenosť. Vôbec v nás nežije bohabojnosť, len bojzivosť. Pritom sme dostali Ducha sily, a nie bojzlivosti. Kto žije skrze Ducha, žije v Ježišovi Kristovi. Ten zarmucuje Ducha Svätého, kto neverí, že čo si žiada, to sa aj naplní. Neverí v naplnení Božích sľubov. Je smutné vidieť bojzivosť na tvári kresťanov, ktorí stoja pri lôžku vlastných. Je zarmucujúci prístup ľudí k Božiemu kráľovstvu. Je smutné hľadiť na to, že všetko chátra, lebo my neveríme, máme otázky, nežiadame odpovede, zdráhame sa, zdržiavame sa hlasovania, nemáme vlastný názor, a to k veciam Božím, a tým zarmucujeme Ducha Svätého. Kto je Pánom Cirkevného zboru Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku so sídlom v Bratislave? Kto je Pánom Tvojho života? Boží dom je stavaný na skalu, na Krista, na vyznania jeho učeníkov. Dom duchovný sa stavia zo živých kameňov, z Teba a zo mňa, a Duch Svätý tieto kamene spája ako lego. Boh dáva vzrast. Apoštol veľmi dobre pozná cirkevný zbor v Efeze, vie, čo ho zastihlo, a všetko vkladá do rúk mocnejšieho: *„Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia.“* Obsahom kázania apoštola Pavla je Božie kráľovstvo. Deň vykúpenia. Teda, slúžiť tak, že pred sebou vidím jasný cieľ. Nosím na sebe pečať nebies. Nie som ukotvený na zemi, ale slúžim skrze Ducha Svätého, hlásam evanjelium, a to tak, že môj beh viery nie je bezcieľny. Bezcieľny kresťanský život je zarmútením Ducha Svätého. Keď človek len fučí, fičí, sťažuje sa, ale nekoná, nehľása. Bezcieľný kresťanský život. Kto chce, môže takto fungovať, uzavrieť sa, vytvoriť vlastné

stádočko, žiť vo vákuu, ale pritom zarmucuje Ducha Svätého. Duch pravdy nás naučí fungovať, žiť, bojovať, slúžiť a napokon veriť v dar, ktorý je neobyčajný. Amen.

Modlitba: „Potom vylejem svojho ducha na každého človeka. Vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať. Vaši starci budú mávať sny, vaši mládenci budú mávať videnia. Aj na otrokov a otrokyne vylejem v tých dňoch svojho ducha. Dám znamenia na nebi i na zemi, krv, oheň a stĺpy dymu. Slnko sa zmení na tmú a mesiac na krv, skôr než príde veľký a hrozný deň Hospodina. Každý, kto bude vzývať jeho meno, bude zachránený, lebo na vrchu Sion a v Jeruzaleme bude záchrana, ako prisľúbil Hospodin. Medzi vyslobodenými budú tí, ktorých Hospodin povolá.“ (Joel 3, 1-5)

„Bratia, chcem, aby ste vedeli, že to, čo sa deje so mnou, viac prospelo šíreniu evanjelia, takže to, že som v putách pre Krista, sa stalo známym v celej vládnej budove aj medzi všetkými ostatnými. Mnohí z bratov v Pánovi, posilnení mojimi putami, v dôvere odvážnejšie a bez strachu hlásajú Slovo.“ (Flp 1,12-14)

„Ochraňuj ma, Bože, k tebe sa utiekam! Hovorím Hospodinovi: „Ty si môj Pán! Bez teba niet šťastia pre mňa.“ (Ž 16,2)

„A všetci, čo uverili, boli jedno srdce a duša, a bolo ich mnoho. A nikto nepokladal za svoje nič z toho, čo mu patrilo, ale všetko mali spoločné.“ (Sk 4,32)

„Ty však, Hospodin, Pán, vytrhni ma pre česť svojho mena a nalož so mnou podľa dobroty svojej milosti, ...“ (Ž 109,21)

„Po ovocí ich poznáte. Vari oberajú z trnia hrozno alebo z bodľacia figy? (Mt 7,16)

„Radujú sa pred tebou, ako sa raduje pri žatve, ako sa jasá pri delení koristi. Jarmo, čo ho ťaží, palicu na jeho chrbte a prút jeho utláčateľa si zlámali ako v dňoch Midjánčanov.“ (Iz 9,2-3)

„Toto je dobré a príjemné pred Bohom, naším Spasiteľom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a spoznali pravdu.“ (1Tim 2,3-4)

Modlitba Pánova

Ofera: „Ucti si Hospodina zo svojho majetku a z prvotín každej úrody.“ (Prís 3,9)

Požehnanie: Ježiš hovorí: „Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život.“ (Jn 6,63) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 447: „Zošli na nás, Otče milý,...”